

Dosarul nr. 3ra-139/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: A.Donos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Gheorghieș, A.Toderaș, E.Bejenaru)

DECIZIE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Biroul Vamal Nord,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de Societatea Comercială „Biroul-Grup” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a
fost casată hotărârea din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și
emisă o nouă decizie de anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 07 noiembrie 2017 SC „Biroul-Grup” SRL, reprezentată de avocatul
Gubceac Dmitri a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal
Nord cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la
18 septembrie 2017 Biroul Vamal Bălți a emis decizia de regularizare, prin care a
calculat spre încasare obligația vamală în mărime de 167391,48 de lei și penalitatea
în mărime de 1417,93 de lei, pentru importarea autocamionului de model
Mercedes-Benz Vito 122 MIXT L, anul 2014, uzat cu c.c. – 2987 m³, iar suma
obligației în mărime de 77329,83 de lei a fost trecută spre anulare. La baza
respectivei decizii de regularizare a stat raportul nr. 11470 din 08 august 2017 și
decizia de clasificare a mărfurilor nr. 01 din 09 august 2017.

Reclamanta a invocat că decizia de regularizare nr. 167 din 18 septembrie 2017
și decizia de clasificare a mărfurilor nr. 01 din 09 august 2017 emise de Biroul
Vamal Nord sunt ilegale și neîntemeiate, motiv din care urmează a fi anulate.

Reclamanta a indicat că la 07 august 2017 a prezentat prin Sistemul
Informațional ASYCUDA declarația vamală pentru a importa în țară un autovehicul
de model Mercedes-Benz Vito 122 MIXT L, anul 2014, uzat, având capacitatea
motorului de 2987 m³ - diesel. Iar, la momentul depunerii declarației și pe parcursul

aflării mijlocului de transport în regim vamal, obiecții asupra lui nu au fost. Declarația vamală a fost acceptată și confirmată, iar ulterior au apărut divergențe la primirea mijlocului de transport, din motiv că codul mărfii inclus în declarație nu corespunde legislației în vigoare. La 20 septembrie 2017, prin scrisoarea nr. 28/31-13768 Biroul Vamal Nord i-a adus la cunoștință decizia de regularizare nr.167 din 18 septembrie 2017.

Reclamanta a notat că în urma examinării deciziei de regularizare a stabilit că la 09 august 2017 a fost emisă decizia nr. 1 cu privire la clasificarea mărfii, cu care nu este de acord. La 07 august 2017 a achitat taxa de import în mărime de 77329,83 de lei, conform art. 31 din Codul vamal. În urma examinării deciziei de regularizare contestate rezultă că suma de 77329,83 de lei trece spre anulare, astfel că obligația vamală calculată în baza declarației depuse constituie 167391,48 de lei, iar penalitatea în mărime de 1417,93 de lei.

Reclamanta a punctat că administratorului său i-a fost solicitată prezentarea unor informații eliberate de dealerul oficial al producătorului „Mercedes-Benz” din Republica Moldova, care confirmă că respectivul mijloc de transport are destinația de a transporta mărfuri, adică corespunde codului indicat în declarația vamală.

Reclamanta a precizat că mijlocul de transport specificat are destinația de a transporta mărfuri, fapt confirmat și indicat expres în actele eliberate de către producător, temei pentru care a și fost importat, deoarece genul său principal de activitate este comerțul cu amănuntul a rechizitelor de birou și transporturile rutiere de mărfuri.

Reclamanta a subliniat că nu au fost aplicate corect dispozițiile art. 141² din Codul vamal, deoarece mărfii i-a fost acordat liberul de vamă, ceea ce nu se permite în baza normei materiale. Conform alin. (2⁴) al aceluiași articol, în cazul în care până la acordarea liberului de vamă, există informații ce demonstrează că clasificarea mărfurilor este eronată sau informația prezentată de către declarant pentru verificarea corectitudinii clasificării mărfurilor nu este suficientă, organul vamal inițiază un control suplimentar. În acest caz s-au solicitat informații suplimentare de la producător, prin intermediul reprezentantului său în Republica Moldova. În baza deciziei de regularizare s-au aplicat penalități, ceea ce contravine art. 141² alin. (2¹³) din Codul vamal, în care este stipulat că nu se aplică majorare de întârziere în cazul stabilirii definitive a codului mărfii.

Reclamanta a relevat că s-a adresat către Serviciul Vamal al Republicii Moldova cu cereri prelabile în care a invocat că informațiile prezentate sunt veridice, complete și asigurau confirmarea destinației unității de transport, precum și poate fi stabilit corect și legal codul acestei unități de transport.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr. 1 din 09 august 2017 și a deciziei de regularizare nr. 167 din 18 septembrie 2017, emise de Biroul Vamal Nord.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, acțiunea depusă de SC „Biroul-Grup” SRL SC „Biroul-Grup” SRL, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 127, vol. I).

Prin decizia din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost casată hotărârea din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și emisă o nouă decizie prin care s-a anulat decizia de clasificare a mărfurilor nr. 1 din 09 august 2017, întocmită de colaboratorul vamal Angela Marin și decizia de regularizare nr. 167 din 18 septembrie 2017, întocmită de Biroul Vamal Bălți (f.d. 217, vol. I).

La 18 noiembrie 2019 Biroul Vamal Nord a declarat recurs nemotivat împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând în urma depunerii la 12 decembrie 2019 a cererii de recurs motivată, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de menținere a hotărârii primei instanțe (f.d. 235-236, 243-249, vol. I).

În motivarea recursului recurentul a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, cât și cu reținerea unor concluzii arbitrare care sunt contradictorii cu circumstanțele cauzei.

Recurentul a menționat că autovehiculul în cauză dispune de caracteristicile unui autovehicul de tip „break”, conceput atât pentru transportul persoanelor cât și pentru cel al mărfurilor.

Recurentul a notat că, conform regulilor de clasificare 1 și 6, autovehiculul Mercedes-Benz, modelul „Vito 122 Mixto Lang” cu greutatea în sarcină maximă de 3050 kg, capacitatea cilindrică a motorului de tip diesel 2987 cm³, se clasifică la poziția tarifară 8703 „Autoturisme și alte autovehicule, proiectate în principal pentru transportul persoanelor (altele decât cele de la poziția 8702), inclusiv mașinile de tip „break”, cu o capacitate cilindrică peste 2500 cm³”.

Recurentul a relevat că colaboratorul vamal Angela Marin a stabilit corect poziția tarifară pentru mijlocul de transport menționat „87033319”, luând totodată în considerare caracteristicile generale de design.

Recurentul a evidențiat că nota de recomandare, prin care a fost indicată poziția tarifară „87042139”, a fost întocmită incorect, iar inspectorul postului Vamal Briceni (PVI) s-a condus de aceasta și nu a luat decizia de sine stătător de apreciere a poziției tarifare după efectuarea controlului vamal fizic, fapt care a dus la validarea incorectă a declarației vamale cu codul mărfii 8704.

Recurentul a învederat că caracteristicile autovehiculului Mercedes-Benz Vito 122 Mixto L demonstrează că acesta se clasifică la poziția tarifară 8703, stabilită corect de Biroul Vamal Nord, iar prin refuzul SC „Biroul-Grup” SRL de a accepta poziția corectă, operatorul economic are intenția de a se eschiva de la plata drepturilor de import în mărime de 90061,65 de lei, prejudiciind prin aceasta statul Republica Moldova.

Cu referire la aplicarea eronată a normelor de drept material de către instanța de apel în decizia contestată, precum și reținerea unor concluzii arbitrare care sunt contradictorii cu circumstanțele cauzei, recurentul a relevat că, instanța de apel a efectuat de sine stătător clasificarea automobilului conducându-se doar de datele despre acesta, fără a fi coroborate cu cadrul legal al Republicii Moldova și Convenției Internaționale la care este parte. Instanța de apel a concluzionat că automobilul a fost fabricat și înregistrat ca autocamion pentru transportul mărfurilor și pasagerilor, respectiv a fost proiectat în principal pentru transportul mărfurilor.

Recurentul a notat că instanța de apel urma să se pronunțe doar asupra corectitudinii stabilirii poziției tarifare în baza dispozițiilor legale, adică să examineze cadrul legal aplicat de Biroul Vamal Nord la stabilirea poziției tarifare 8703 pentru autovehiculul Mercedes-Benz Vito 122 Mixto L, fără a intra în esența clasificării, deoarece doar Biroul Vamal este în drept și are competența legală să intervină și să modifice motivat poziția tarifară a mărfii supuse importului, cu încasarea suplimentară a drepturilor de import.

Recurentul a invocat că instanța de apel eronat a stabilit că conform fișei de date a autovehiculului extrasă de SRL „Grand Premium” dealer oficial Mercedes-Benz în Republica Moldova, acesta a fost înregistrat de întreprinderea producătoare în calitate de autocamion, or, la codul ZK4 este indicat ca automobil marfaro-pasager, codul ZXO pachetul de echipament „Confort” pentru automobil marfaro-pasager (f.d. 61).

Recurentul a relatat că instanța de apel a dat o concluzie contradictorie cu circumstanțele cauzei, și anume prin aprecierea critică a confirmării managerului vânzări și comenzi a SRL „Grand Premium” nr. 1 din 06 februarie 2018 (f.d.1 17), prin care se confirmă că automobilul a ieșit de la uzina producătoare ca automobil pasagero-marfar, pe motiv că clasificarea automobilului nu corespunde fișei de date a acestuia prezentată de SRL „Grand Premium” din baza de date a producătorului.

Referitor la alegațiile instanței de apel precum că Ordinul Serviciului Vamal cu privire la clasificarea unor categorii de autovehicule nr. 286-0 din 19 septembrie 2011, a fost emis până la adoptarea Legii privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, unde codul poziției tarifare 8703 este acordat pentru autoturisme și alte autovehicule, proiectate în principal pentru transportul persoanelor, iar autovehiculul importat nu se regăsește la această poziție tarifară, fiind proiectat în principal pentru transportul de mărfuri, recurentul a indicat că în Republica Moldova, Nomenclatura combinată a mărfurilor a fost aprobată prin Hotărâri de Guvern și Legi, iar clasificarea mărfurilor la capitolul 87 la poziția tarifară 8703, atât în țară, cât și pe plan internațional nu a suferit modificări pe parcursul timpului, care cuprinde „autoturisme și alte autovehicule proiectate în principal pentru transportul persoanelor (altele decât cele de la poziția 8702), inclusiv mașini de tip „break” și mașinile de curse”.

Recurentul a reliefat că mijlocul de transport menționat este denumit vehicul polivalent (pasagero-marfar) confirmat și de dealerul oficial din Republica Moldova. În astfel de cazuri pentru a stabili corect codul mărfii se aplică normele metodologice privind clasificarea unor categorii de autovehicule, aprobate prin ordinul Serviciului Vamal nr. 286-0 din 19 august 2011, iar în susținerea poziției vine fișa de date eliberată de SRL „Grand Premium”.

Recurentul a evidențiat că contrapunând descrierea și caracteristicile autovehiculului Mercedes-Benz Vito 122 Mixto L cu caracteristicile eliberate de dealerul SRL „Grand Premium” și pozele efectuate în momentul controlului vamal și actul de control fizic nr. 206 din 07 august 2017, cu normele aprobate prin ordinul Serviciului Vamal nr. 286-0 din 19 septembrie 2011, se atestă că autovehiculul menționat se încadrează în categoria de vehicule polivalente (break-uri). Elementele de design care reprezintă caracteristicile generale sunt clasificate la poziția 8703.

Recurentul a conturat că hotărârea primei instanțe este legală, întemeiată și urmează a fi menținută.

La 14 ianuarie 2020 SC „Biroul-Grup” SRL, reprezentată de avocatul Gubceac Dmitrii a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat (f.d. 3-5, vol. II).

La 28 ianuarie 2020 și 29 ianuarie 2020 Biroul Vamal Nord a depus contraargumente la referința SC „Biroul-Grup” SRL în care a indicat că acestea sunt declarative, neîntemeiate și a solicitat admiterea recursului cu casarea deciziei

instanței de apel și emiterea unei noi decizii de menținere a hotărârii primei instanțe (11-13, 35-40, vol. II).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se va verifica prin prisma Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Luând în considerație că recurentul Biroul Vamal Nord a luat cunoștință cu decizia din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, la 05 decembrie 2019 (f.d.252, Vol. I), Colegiul ajunge la concluzia că recurentul Biroul Vamal Nord depunând recursul la 18 noiembrie 2019 și 12 decembrie 2019, s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de depunere a recursului prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

Prin încheierea din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost numită examinarea recursului declarat de Biroul Vamal Nord, în complet de 5 judecători (f.d. 83, vol. II).

Studiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, Completul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece obiecțiile recurentului Biroul Vamal Nord și poziția intimatului SC „Biroul-Grup” SRL, au fost expuse cu suficientă claritate.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizia de a respinge recursul.

La caz, instanța de recurs menționează că, materialele cauzei denotă cu certitudine că, la 07 august 2017 de către SC „Biroul-Grup” SRL, prin intermediul brokerului vamal Baranețchi Larisa angajat al FPC „Valah” SRL a fost depusă declarația vamală seria RL09622737 cu nr.1160I8639 pentru a importa în Republica Moldova mijlocul de transport de model Mercedes-Benz Vito 122 Mixto L, anul fabricării 2014, în sumă factuală de 17612 euro, valoarea în vamă 385108,72 de lei. Declarantul SC „Biroul-Grup” SRL a declarat organelor vamale mijlocul de transport de model Mercedes-Benz Vito 122 Mixto L la poziția tarifară 87042139 (f.d. 8, 57, vol. I).

La 07 august 2017 de către inspectorul superior al PVI Briceni, Ivan Michitiuc, a fost întocmit actul de control fizic vamal nr. 206, conform actelor de trăsură anexate la declarația vamală, în scopul aprecierii poziției tarifare (codul mărfii), prin metoda vizuală și fotografierea cu aparat foto (f.d. 56,58-66, vol. I).

La 08 august 2017 Biroul vamal Briceni (PVI) 1160 a eliberat SC „Biroul-Grup” SRL adeverința nr.01158986 pentru mijlocul de transport importat Mercedes-Benz Vito 122 Mixto L, XXXXXX (f.d. 11, vol. I)

Totodată, potrivit raportului șefului Secției reglementări tarifare și netarifare, Marin Angela, adresat Șefului Biroului Vamal Nord, Igor Tropoțel, înregistrat cu nr. r-11470 din 08 august 2017, s-a comunicat că la 08 august 2017, în cadrul Serviciului clasificarea mărfurilor, Secția reglementări tarifare și netarifare a Biroului Vamal Nord, a parvenit solicitarea de asistență privind clasificarea mărfii la declarația vamală nr.1160I8639 din 07 august 2017 de la Postul Vamal Briceni (PVI), pentru aprecierea poziției tarifare a autovehiculului Mercedes-Benz Vito 122 Mixto L, CC - 2987m³, anul producerii 2014, uzat, codul mărfii declarat de SC „Biroul-Grup” SRL - 87042139. În procesul examinării pachetului de documente anexate la declarație și luînd în considerație că în ele figurează autovehicol pentru transportul mărfurilor și în declarația de export fiind indicat codul mărfii 87042139, a fost emisă nota de recomandare incorectă fiind confirmată poziția tarifară din declarație. Drept urmare, a fost solicitat șefului Biroului Vamal Nord să fie modificată declarația vamală 1160I8639 din 07 august 2017 rub. 33 „codul mărfii” din „87042139” în „87033319” și descrierea mărfii rub. 31 din autovehicul pentru transportul mărfurilor în autoturism și respectiv vor fi recalculare plățile vamale suplimentare în mărime de 90061,65 lei. (f.d. 68, vol. I).

Prin decizia de clasificare nr. 01 din 09 august 2017, întocmită de colaboratorul vamal Marin Angela a fost stabilit codul mărfii 87033319, iar clasificarea a fost justificată conform Nomenclaturii combinate aplicate prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014, și anume a regulii 1, 6 – clasificarea mărfurilor de la subpozițiile unei poziții de marfă se realizează în conformitate cu denumirile subpozițiilor respective și notelor referitoare la acestea. Astfel, conform ordinului Serviciului Vamal nr. 286-o din 19 septembrie 2011, autoturismele și alte autovehicule cu astfel de caracteristici: prezența ferestrelor în spate pe două panouri laterale, absența unui panou despărțitor permanent între habitacul din spate, care poate fi utilizat pentru transportul mărfurilor (f.d. 15, 54, vol. I).

La 18 septembrie 2017, în baza raportului nr. r-11470 din 08 august 2017 și deciziei de clasificare a mărfurilor nr. 01 din 09 august 2017, precum și din motivul clasificării incorecte potrivit Ordinului nr. 333-O din 31 iulie 2014, p.3 lit.c), d) și

în temeiul art. 127¹¹ din Codul vamal, a fost emisă decizia de regularizare a Biroului Vamal Nord nr. 167, prin care suma calculată spre anulare este 77329,83 lei, iar suma obligației vamale apărute este în total de 168809,41 de lei, inclusiv penalitatea de 1417,93 lei (f.d. 9, 52-53, vol. I).

La caz, fiind modificată declarația vamală nr. 1160I8639 din 07 august 2017, la rub. 33 „codul mărfii” din 87042139 în 87033319 și la rub. 31 „descrierea mărfii” din „autovehicul pentru transportul mărfurilor” în „autoturism” și respectiv au fost recalulate plățile vamale suplimentare în mărime de 90061,65 de lei, fapt confirmat prin declarația vamală nr.1160I8639. (f.d. 51, vol. I.)

La 20 septembrie 2017, prin scrisoarea nr. 28/31-13768, Biroul Vamal Nord a remis în adresa SC „Biroul-Grup” SRL pentru informare decizia de regularizare nr. 167 din 18 septembrie 2017 (f.d. 10, vol. I).

Nefiind de acord cu decizia de regularizare nr. 167 din 18 septembrie 2017, SC „Biroul-Grup” SRL, la 02 octombrie 2017 a expediat în adresa Serviciului Vamal al Republicii Moldova cererea prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei de regularizare nr. 167 din 18 septembrie 2017, emisă de Biroul Vamal Bălți (f.d.16, Vol.I), însă această cerere a fost fiind respinsă ca nefondată (f.d. 19, vol. I).

Totodată, nefiind de acord cu decizia de clasificare a mărfurilor nr. 01 din 09 august 2017, SC „Biroul-Grup” SRL, la 24 octombrie 2017 a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea în totalitate a deciziei de clasificare a mărfurilor nr.1 din 09 august 2017, emisă de colaboratorul vamal Marin Angela, șefa secției reglementări tarifare și netarifare, ca fiind emisă contrar legii (f.d.20-22), însă această cerere a fost respinsă ca fiind tardivă (f.d. 67, vol. I).

La 07 noiembrie 2017 SC „Biroul-Grup” SRL, reprezentată de avocatul Gubceac Dmitri a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord, solicitând anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr.1 din 09.08.2017 și deciziei de regularizare nr. 167 din 18 septembrie 2017, ca fiind emise contrar prevederilor legale (f.d. 2-6, vol. I).

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță prin hotărârea din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SC „Biroul-Grup” SRL împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 127, vol. I).

Curtea de apel Bălți examinând apelul declarat de SC „Biroul-Grup” SRL, reprezentată de avocatul Gubceac Dmitri, a ajuns la concluzia că acesta este întemeiat, iar hotărârea din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central urmează a fi casată și emisă o decizie prin care s-a anulat decizia de clasificare a mărfurilor nr. 1 din 09 august 2017, întocmită de colaboratorul vamal Angela Marin și decizia de regularizare nr.167 din 18 septembrie 2017, întocmită de Biroul Vamal Bălți (f.d. 217, vol. I).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că autocamionul importat de către SC „Biroul-Grup” SRL a fost fabricat și înregistrat pentru transportul mărfurilor și pasagerilor. Respectiv, a fost proiectat în principal pentru transportul mărfurilor, iar pentru a fi clasificat autovehicul la poziția tarifară 8703, urmează a fi proiectat în principal pentru transportul de persoane.

Autovehiculul corespunde asamblării de la producător, nefiind aplicate modificări pentru a-l transforma în autovehicul pasagero-marfar.

Astfel, în cazul în care organul vamal dispunea de datele de la producător privind autovehiculul ce urma a fi importat, în care se indica fără echivoc scopul proiectării autovehiculului și anume în principal pentru mărfuri și doar ulterior pasageri, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor nr. 1 din 09 august 2017 și deciziei de regularizare nr.167 din 18 septembrie 2017, întocmite de Biroul Vamal Bălți intimatul a modificat neîntemeiat clasificarea autovehiculului stabilită de producător.

SC „Biroul-Grup” SRL în calitate de declarant corect a indicat inițial autovehiculul importat la poziția tarifară 8704139, autovehicul pentru transportul mărfurilor, cu motor cu o capacitate cilindrică peste 2500 cm³, folosit.

Mai mult, conform Extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 216 din 03 iunie 2015 în obiectul principal de activitate a SC „Biroul-Grup” SRL face parte transportul rutier de mărfuri și nu se regăsește transportul de pasageri, pentru a putea presupune că apelantul l-a procurat cu scopul de a transporta pasageri.

Instanța de recurs consideră că, instanța de apel, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și având la bază cumulul de probe administrate, corect a conchis asupra necesității admiterii acțiunii.

În susținerea concluziei date, Colegiul lărgit învederează că, în conformitate cu prevederilor art. 288 Codul vamal, actele administrative, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale și ale colaboratorilor vamali sînt contestate inițial la Serviciul Vamal.

Iar, potrivit art. 289 Cod vamal, actele administrative, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării actului sau efectuării acțiunii/inacțiunii.

Conform art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Potrivit art. 17 alin. (1) lit.a) al Legii supra, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

Potrivit art. 19 alin.(1) și 22 Cod vamal, toate persoanele beneficiază de drepturi egale pentru a introduce și a scoate din Republica Moldova mărfuri și mijloace de transport. Trecerea mărfurilor și mijloacelor de transport peste frontiera vamală se efectuează în dependență de destinația vamală în care sînt plasate, conform procedurii stabilite de prezentul cod și de alte acte normative.

Conform art. 31 Cod vamal, importul este regimul vamal în care mărfurile introduse pe teritoriul vamal primesc statutul de mărfuri puse în liberă circulație numai după ce sînt plătite drepturile de import și sînt aplicate măsurile de politică economică. Statutul mărfurilor străine puse în liberă circulație pe teritoriul Republicii Moldova se echivalează cu statutul mărfurilor autohtone după acordarea liberului de vamă. Certificatul de origine, în acest caz, nu se eliberează.

Potrivit art. 118 Cod vamal, mărfurile care trec frontiera vamală se supun taxei vamale conform Nomenclurii combinate a mărfurilor.

Conform art. I¹ al Legii privind aprobarea Nomenclurii combinate a mărfurilor nr. 172 din 25 iulie 2014, în temeiul Nomenclurii combinate a mărfurilor se elaborează și se gestionează Tariful Vamal Integrat al Republicii Moldova (în continuare – *TARIM*).

În *TARIM* sînt stocate informații cu privire la măsurile tarifare și măsurile de politică economică aplicabile mărfurilor importate în Republica Moldova/exportate din Republica Moldova.

Autoritățile publice centrale și locale prezintă în mod obligatoriu Comisiei interdepartamentale pentru instituirea și gestionarea *TARIM*-ului toate proiectele de acte legislative și normative care prevăd introducerea măsurilor tarifare și/sau a măsurilor de politică economică aplicabile mărfurilor importate în Republica Moldova/exportate din Republica Moldova, în vederea determinării pozițiilor și subpozițiilor *TARIM*-ului și introducerii acestora în baza de date a *TARIM*-ului.

TARIM-ul are caracter obligatoriu și se utilizează în procesul de vămuire a mărfurilor pentru stabilirea măsurilor tarifare și măsurilor de politică economică aplicabile la importul mărfurilor în Republica Moldova/exportul mărfurilor din Republica Moldova.

TARIM-ul este publicat pe pagina web oficială a Serviciului Vamal.

TARIM-ul cuprinde:

- a) Nomenclatura combinată a mărfurilor;
- b) subdiviziuni suplimentare, denumite subpoziții *TARIM*, care se identifică prin cea de a zecea și cea de a unsprezecea cifră care, împreună cu codul poziției tarifare din Nomenclatura combinată a mărfurilor, formează codul *TARIM*. În absența subdiviziunilor, a zecea cifră și a unsprezecea sînt “00”;
- c) taxe vamale aplicabile și alte drepturi de import/export;
- d) regimul tarifar preferențial (inclusiv pe bază de contingente tarifare preferențiale);
- e) taxe antidumping;
- f) prohibiții;
- g) restricții;
- h) coduri adiționale;
- i) referiri la actele normative care prevăd măsuri tarifare și măsuri de politică economică.

În mod excepțional, se poate utiliza un cod adițional *TARIM* din patru cifre pentru aplicarea de măsuri specifice, care nu sînt codificate sau care nu sînt codificate integral la nivelul cifrelor a zecea și a unsprezecea.

Conform art. 127¹¹ Cod vamal, obligația vamală apare, atît la import cît și la export, și în următoarele cazuri:

- a) cînd, ulterior efectuării operațiunilor de vămuire și acordării liberului de vamă, se constată că informațiile cuprinse în declarația vamală au condus la stabilirea unei obligații vamale diminuate;
- b) cînd una ori mai multe condiții ce reglementau plasarea mărfurilor sub o destinație vamală nu au fost respectate;
- c) cînd stabilirea unui tratament tarifar favorabil, în funcție de destinația sau utilizarea finală a mărfurilor, nu era justificată la data acordării liberului de vamă;

d) cînd lipsește informația, documentele sau/și persoana în gestiunea căreia au fost înregistrate importuri ce au beneficiat de un tratament tarifar favorabil;

e) cînd se emite sau se întocmește o dovadă de origine pentru mărfurile originare din Republica Moldova în sensul acordurilor de comerț liber, la a căror producere au fost utilizate materiale neoriginare care nu au fost supuse taxelor vamale sau taxelor cu efect echivalent aplicabile, cu condiția că astfel de cerințe sînt prevăzute în aceste acorduri.

Obligația vamală apare la data înregistrării declarației vamale de plasare a mărfurilor sub o destinație vamală.

În cazurile specificate la alin.(1), plătitor vamal este titularul declarației vamale. Totodată, devin plătitori vamali, solidar cu titularul declarației vamale, orice persoane care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației vamale ori care au redactat declarația vamală, dacă acestea știau sau ar fi trebuit să știe că informațiile în cauză erau false sau incorecte.

Cuantumul taxelor vamale sau taxelor cu efect echivalent, corespunzătoare obligației vamale prevăzute la alin.(1) lit.e), este echivalent cu cuantumul care ar fi trebuit să fie plătit pentru materialele neoriginare dacă acestea ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regim vamal inițial. Majorarea de întîrziere pentru perioada de la plasarea sub regim vamal inițial și apariția obligației vamale nu se va calcula. Procedura de plată a taxelor vamale sau taxelor cu efect echivalent se stabilește de Serviciul Vamal.

La caz, instanța de recurs menționează că în conformitate cu art. 6 alin. (2) Cod vamal, activitatea vamală se desfășoară în conformitate cu legislația care este în vigoare la data la care organul vamal a primit declarația vamală și alte documente, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație.

Subsidiar, din conținutul prevederilor art. 181 - 181¹ Cod vamal, se reliefează că, organul vamal este în drept să modifice declarația vamală, în următoarele cazuri:

- la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 4 ani de la data depunerii declarației vamale.

- din oficiu și cu înștiințarea declarantului, într-o perioadă de 4 ani de la data depunerii declarației vamale, dacă modificarea respectivă nu generează obligații vamale;

- în urma unui control ulterior, fiind operate măsuri pentru regularizarea situației.

În același context, Colegiul remarcă și prevederile art. 185 alin. (1) lit. e¹) și f¹) Cod vamal, care stipulează expres faptul că controlul vamal ulterior se manifestă sub două forme, și anume: audit postvămuire și prin reverificarea declarației vamale. Procedura desfășurării controlului ulterior fiind stabilită prin art. 202¹- 202⁹ Cod vamal.

În conformitate cu art. 127¹³ Cod vamal, decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției și/sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal. Titularul obligației vamale semnează decizia de regularizare chiar și în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

În speță, fiind examinată decizia de regularizare nr. 167 din 18 septembrie 2017 a Biroului vamal Nord, la rubrica 4 a acesteia se regăsește a fi indicat drept motiv al întocmirii deciziei de regularizare pct. 3 lit. c), d) din ordinul Serviciului vamal nr. 333-0 din 31 iulie 2014, cu mențiunea – clasificarea incorectă, în baza raportului nr.r-11470 din 08 august 2017, deciziei de clasificare a mărfurilor nr.01 din 09 august 2017 (f.d. 52, vol. I).

Pe cale de consecință, fiind coroborate circumstanțele de fapt și drept stabilite supra în coraport cu prevederile ordinului Serviciului Vamal nr. 333-0 din 31 iulie 2014, instanța de recurs conchide asupra faptului că decizia de regularizare a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite de lege.

Or, actul administrativ contestat nu a fost emis ca urmare a constatărilor efectuate, pe parcursul derulării controlului ulterior prin audit postvămuire și/sau reverificării declarației vamale, la finalizarea acestuia, sau în cadrul unui control repetat al acestuia; sau corectării erorilor de calcul, ca rezultat al verificărilor efectuate după validarea declarației vamale în detaliu și a erorilor comise într-o decizie de regularizare emisă anterior, fiind astfel aplicate eronat prevederile art. 185 alin. (1) lit. e¹) și f¹) Cod vamal și pct. 3 lit. c), d) din ordinul Serviciului Vamal nr. 333-0 din 31 iulie 2014, întrucât, în rubrica menționată, se atestă lipsa mențiunii privind actul de audit postvămuire emis sau procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, fiind de altfel indicată raportul nr. r-11470 din 08 august 2017, decizia de clasificare a mărfurilor nr.01 din 09 august 2017.

Într-o atare abordare, având în vedere cele expuse supra, instanța de recurs conchide că, organul vamal dispunea de dreptul său legal de a emite decizia de regularizare vizată, doar ca urmare a desfășurării unui control ulterior conform procedurii legale stabilită la art. 185 alin. (1) lit. e¹) și f¹) Cod vamal și ordinul Serviciului Vamal nr. 63-O din 11 ianuarie 2013 cu privire la aprobarea Normelor metodologice privind realizarea controlului ulterior prin audit post-vămuire și reverificarea declarațiilor vamale.

Mai mult ca atât că, potrivit pct. 78 din ordinul nr. 63-O din 11 ianuarie 2013, pe baza Actului de audit post-vămuire, a Procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, precum și a Notei de constatare după caz, în conformitate cu prevederile art. 181¹ alin. (3)-(6), art.127² -127¹³, art. 202³ alin. (2) lit. e), art. 202⁷ din Codul vamal, ordinului Serviciului Vamal nr. 333-O din 31 iulie 2014, se emite actul – „Decizia de regularizare”. Acest act constituie titlu de creanță și este un act administrativ care poate fi contestat în conformitate cu Codul vamal nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000 și alte acte legislative în vigoare.

Suplimentar, instanța de recurs punctează că în conformitate cu art. 181¹ alin. (3) Cod vamal, organului vamal poate să regularizeze orice situație atunci când constată o eroare la vămuirea bunurilor importate și să intervenă în baza unor noi principii stabilite și motivate în modul corespunzător, vizavi de poziția tarifară la o anumită marfă, cu modificarea acesteia, doar la efectuarea unui control ulterior conform art. 185 alin. (1) lit. e¹) și f¹) Cod vamal, fapt care la caz, însă nu a fost realizat.

În continuare evidențiem faptul că, la baza deciziei de regularizare vizate, a stat decizia de clasificare nr. 01 din 09 august 2017, emisă de către inspectorul vamal desemnat din cadrul secției reglementări tarifare și netarifare din cadrul Biroului vamal Nord.

În litigiul deferit judecării, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 141² alin. (1) — (2) Cod vamal, clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclurii combinate a mărfurilor și normelor metodologice existente. În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor și normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabilește de către Serviciul Vamal.

Totodată, conform prevederilor art. 141² alin. (2²) Cod vamal, organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă.

Subsidiar, urmează a fi reținute prevederile ordinului Serviciul Vamal nr. 296-0 din 19 august 2016 cu privire la aprobarea Regulamentului privind decizia de clasificare a mărfurilor, care stabilește modul de emitere a Deciziei tarifare prealabile privind clasificarea mărfurilor, Deciziei de clasificare a mărfurilor, precum și procedura de amânare a stabilirii cu caracter definitiv a codului mărfurilor, cât și în cadrul unui control ulterior.

În lumina celor expuse, având în vedere circumstanțele de fapt ale speței deduse judecării raportate prevederilor legale enunțate mai sus, potrivit cărora declarația vamală privind importul autoturismului vizat a fost validată cu încasarea drepturilor de import respective, se impune concluzia că decizia de clasificare a fost valorificată în afara procedurii de control ulterior, contrar prevederilor ordinului Serviciul Vamal nr. 296-0 din 19 august 2016, or, potrivit prevederilor pct. 50 din acest Ordin, în situația când, în rezultatul examinării declarației vamale în detaliu după acordarea liberului de vamă, inclusiv, după caz, în cadrul controlului ulterior, se stabilește declararea eronată a codului mărfii, în temeiul art. 141² alin. (2²) din Codul vamal, Biroul vamal emite Decizia de clasificare, care se va valorifica în cadrul procedurii de control ulterior.

Pe cale de consecință, instanța de recurs relevă faptul aplicării eronate a prevederilor ordinului Serviciului Vamal nr. 333-O din 31 iulie 2014, de către organul vamal la emiterea deciziei de regularizare nr. 167 din 18 septembrie 2017, circumstanță care prin prisma art. 26 lit. c) al Legii contenciosului administrativ (în vigoare la data examinării în fond a cauzei), duce la nulitatea în tot a actului administrativ contestat.

Concomitent, se menționează că potrivit art. 141² alin. (3) Cod vamal, Serviciul Vamal este împuternicit să emită pentru unele tipuri de mărfuri norme metodologice cu privire la clasificarea lor, asigurând publicarea acestor norme.

Colegiul lărgit reține că, prin ordinul Serviciul Vamal nr. 286-0 din 19 septembrie 2011 referitor la clasificarea unor categorii de autovehicule, au fost aprobate normele metodologice privind clasificarea unităților de transport la poziția tarifară 8703 și 8704, fiind indicate și acele caracteristice generale de design care sunt specifice unităților de transport concepute pentru transportul de pasageri și/sau de mărfuri.

Potrivit materialelor cauzei, recurentul afirmă că în cadrul procesului de vămuire a unității de transport de model MERCEDES-BENZ Vito 122 MXT L, anul 2014, Biroul vamal Nord a realizat un control fizic, materializat prin actul de

control fizic nr. 206 din 07 august 2017, fiind reliefate principalele caracteristici tehnice de design ale unității de transport. Caracteristicile respective, fiind însoțite de informația din declarația vamală de export nr. DE5600383, din pașaportul tehnic străin nr. XXXXXX, descifrarea tehnică de la dealerul oficial SC "Grand Premium" SRL, unde se indica faptul că vehiculul este predestinat transportului de mărfuri, fapt care a determinat Biroul vamal Nord, în persoana inspectorului Marin Angela, la etapa respectivă, să emită o Notă de recomandare conform dispoziției Serviciului Vamal nr. 671-d din 04.11.2016 cu privire la aprobarea Normelor metodologice privind procedura verificării clasificării mărfurilor și emiterii deciziei de clasificare, stabilind că poziția tarifară a unității de transport vizate, este 87042139 și remisă Postului vamal Briceni întru finalizarea perfectării declarației vamale (f.d. 36-37, Vol.I)

Astfel, se reține că, ulterior, în lipsa unei informații noi, organul vamal a reexaminat poziția tarifară și în baza aceluiași cumul de probe, prin decizia de clasificare nr. 01 din 09 august 2017 a modificat poziția tarifară din „87042139” în „87033319”, iar în consecință dispunând regularizarea situației cu încasarea drepturilor de import apărute în plus. Or, potrivit fișei de date eliberată de SC „Grand Premium” SRL, dealer oficial Mercedes-Benz în RM, din baza de date a companiei DAIMLER AG care deține marca Mercedes-Benz (f.d. 59-61) autovehiculul cu numărul de identificare XXXXXX a fost înregistrat de întreprinderea producătoare în calitate de autocamion (грузовой А/М), la codul ZK4 este indicat ca automobil marfaro-pasager, codul ZXO pachetul de echipament "Comfort" pentru automobil marfaro-pasager (f.d. 59-61, vol. I).

Totodată, potrivit declarației de export nr. DE5600383 din 02 august 2017 a autocamionului de model Mercedes-Benz Vito 122 MIXT L acestuia la export i s-a acordat codul poziției tarifare 87042139(4099) (f.d.65, Vol.I)

Într-o atare conjunctură, ținând cont de prevederile art. 6¹ Cod Vamal, care prevăd că toate îndoielile apărute la aplicarea legislației vamale se vor interpreta în favoarea plătitorului vamal, instanța de recurs apreciază critic poziția Biroului vamal Nord de a modifica codul mărfii, în lipsa unor informații noi, complete și de natură să combată concluzia expusă în Nota de recomandare emisă de același organ vamal cu o zi înainte de ziua emiterii deciziei de clasificare contestate. Or, înlăturarea discrepanțelor dintre caracteristicile tehnice constatate prin actul de control fizic nr. 206 din 07 august 2017, care conturează elementele de design specifice poziției tarifare 8703 și informația cuprinsă în pașaport tehnic străin, declarația vamală de export și în fișa de date de la dealer, ce denotă că unitatea de transport a fost concepută în principal pentru transportul de mărfuri (8704), urma a fi realizată prin obținerea de informații noi cu forță juridică probantă întru susținerea unei poziții tarifare sau alta, inclusiv prin realizarea unei expertize a mijlocului de transport, rezultatele căreia, conform prevederilor art. 202¹⁰ alin. (12) Cod vamal, puteau servi temei pentru regularizarea situației conform prevederilor art. 181¹ Cod vamal.

În conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Așadar, ținând cont de circumstanțele relatate cât și prevederile legale citate supra, Colegiul lărgit decelează că instanța de apel corect a dispus și anularea decizia de clasificare nr. 01 din 09 august 2017, or aceasta este nefondată și emisă cu încălcarea prevederilor legale.

Finalmente, Colegiu lărgit subliniază că, alte argumentele invocate de recurent în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele, care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de apel, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

În acest context, instanța de recurs relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către Biroul Vamal Nord asemenea aspecte nu se regăsesc.

În consecință, analizând întregul material probator administrat în cauză, prin prisma criticilor invocate de către recurentă, instanța de recurs consideră că, la caz, soluția instanței ierarhic inferioare este întemeiată și legală.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarant de Biroul Vamal Nord și de a menține decizia din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) și alin. (2) și art. 258 alin. (3) ale Codului administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Biroul Vamal Nord.

Se menține decizia din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, emisă în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Biroul-Grup” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh

Nicolae Craiu

Nina Vascan